

Snarum Kirke

Modum Menighetsblad

JUEN 1979

Modum Menighetsblad

kommer ut i begynnelsen av hver måned unntatt august og januar (10 nummer i året).

Stoff til bladet må leveres inn til redaksjonen senest den 18. i måneden før.

REDAKSJONEN

Olav Jakob Tveit, Snarum
Tlf. 78 26 06
Aslaug Grøslund, Modum Bad
Tlf. 78 70 80
Aage Norman Eilertsen,
Jellumhagen, Åmot

Sats og Trykk:
Caspersens Trykkeri AS

Adresseliste

HEGGEN MENIGHET

Sogneprest Per Arne Aasen
Kontortid:
Tirsdag 10–12, fredag 10–12,
fredag også 18–1°
Tlf. 78 70 17
Heggen menighetsråds formann
Arne Ruud, Geithus
Tlf. 78 02 11
Kateket Helge Gutuen, Vikers.
Tlf. 78 75 55

NYKIRKE MENIGHET

Residerende kapellan Nordset
Kontortid: Tirsdag og lørdag
10–12. Tlf. 78 41 69
Nykirke menighetsråds formann
Per Ole Buxrud, Åmot
Tlf. 78 44 95
Kirketjener Johan Sveaas, tlf.
75 60 17, Bingen, Skotselv
Organist Aage Norman
Eilertsen, Jellumhagen, Åmot.
Kontortid onsdag 15–16.30.
Tlf. 78 43 62

SNARUM MENIGHET

Kallskapellan Olav Jakob Tveit
Kontortid:
Fredag kl. 17–18.30
Tlf. 78 26 06
Snarum menighetsråds formann
Rita Skøien, Snarum
Tlf. 78 26 63
Kirketjener Arne Hov
Tlf. 78 26 50
Organist Anne Hæhre, Vikersund
Tlf. 78 71 33

Kapteinen er på broen

Tanker ved juletid av Ola Steinholt, prest på Modum Bad.

La oss gjøre et tankeeksperiment! Vi tenker oss et cruise-fartøy ute på det åpne havet. I lugarer og salonger og på alle dekk er det liv og røre. Fartøyet er en liten verden i miniatyr. Og dagene kommer og går med sorger og gleder for den enkelte mens fartøyet stevner fram over bølgene.

Etter en tid er det noen av passasjerene som gjerne vil vite hvor ferden går. Og de begynner å spørre. Men ingen kan gi noe svar. Det er bare gjetninger og formodninger alle vegne. De nysgjerrige passasjerene blir etter hvert urolige så meget mer som det mørkner forut og det synes som om en storm er underveis. Nå vil de ha rede på hvor denne ferden går. Og de begynner å lete etter kapteinen. Etter en tid er de kommet opp på broen. Heller ikke der finner de noen kaptein. Derimot finner de døren inn til broen låst. Men gjennom et vindu kan de se at det er tomt der inne. Skipet er uten styring! Og nå bærer det rett inn i uværet.

Hvorfor dette tankeeksperimentet? Fordi det er mange som opplever verden nettopp slik – som et fartøy gjennom verdensrommet på en meningsløs ferd inn i ødeleggelsen. Det er en skremmende tanke som stjeler mot og håp og glede fra oss.

Her er det juleevangeliet setter inn, og det forkynner enkelt og sterkt at kapteinen

er på broen: Guds egen Sønn er steget ombord til oss! Han som har skapt oss, har ikke overgitt oss til et spill av tilfeldigheter med undergang og død som resultat. Han vil styre oss fram mot det mål han har satt for oss: Sitt evige rike hvor han alene er Herre og hvor alt som kan ødelegge gleden er bannlyst. Det er bare en som kan styre oss dit: Han som ble født julenatt. Derfor trenger vi ham.

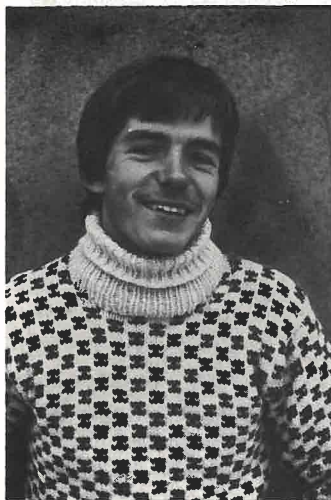
Men han trenger også oss. Han trenger oss som sitt mannskap. Og han er ingen makthaver som kommer for å regjere oss med ytre vold og tvang. Han vil herske over oss med kjærlighetens makt. Derfor kommer han slik kjærligheten alltid gjør: For å gi, ikke for å kreve. Han gir fellesskap, kjærlighetens fellesskap, og det vil han gi hvert eneste lite menneske del i: Selv det fattigste barn, født i skinn og mørke, har en bror i ham. Selv den mest råbarke gangster finner i sin store fortvilelse over seg selv at Guds Sønn er ved hans side. Ingen står utenfor hans kjærlighet – som ikke stiller seg selv utenfor. Men det er mulig. For kjærligheten tvinger ikke. Den bare kaller og innbyr.

Nå innbyr den oss igjen. Hvorfor skulle vi ikke følge innbydelsen? Hvorfor ikke la Jesus Kristus få bli livets Herre og gi oss glede og fremtid og håp?

Hva setter du mest pris på ved julen?

Olav Smedsrud, Vikersund: Som familiefar er det en god anledning til å være sammen med barna og de nærmeste. Kirken julaften er en fin inngang til det som skal skje senere på julekvelden.

Mogens Albrigtsen, russeformann, Vikersund. Vi er kommet for langt bort fra julens egentlige innhold. Vårt overflodssamfunn har satt sitt preg på feiringen. Det er blitt liten plass til kristendommen. Det er fint at julen samler alle, ikke bare kristne mennesker.

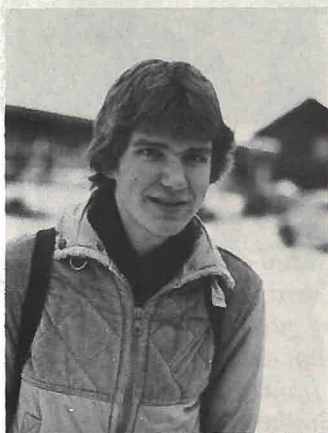
Wenche Kjølstad, Vikersund: Forventningen hos barna, alle forberedelsene, at hele familien samles er viktige ting for meg.

Synnøve Glømme, Snarum: Den koselige stemningen og maten.

To ungdomsskoleelever, **Robert Elvrum (v)** og **Roger Jahr (h)**, Åmot. Gavene og juleferien. Skoleavslutningen i kirken er all-right.

Geir Fagerhus, Vikersund: Samlingen av hele familien er en stor ting. Det råder en god høytidsstemning. Handelsstanden er kanskje litt for tidlig ute (på Modum er vi flinkere til å vente litt, og bra er det!)

Jan Erik Nilsen, Vikersund: Det er en spesiell høytid, kanskje spesielt for barna. Den har kanskje tapt noe av sitt opprinnelige innhold og blitt for materialistisk.

Frode Salvesen, Vikersund: Jeg er kjøbmann, er derfor inhabil til å gi et svar!

Da tyskerne ville smelte om Modums kirkeklokker

På slutten av året 1941 gikk det ut beskjed fra tyskerne om at de aktet å ta kirkeklokkene — for metallens skyld de ville støpe dem om til våpen (kanoner?) Vi daværende prester i Modum, sokneprest Eystein Poulsen på Heggen, hjelpeprest Herman Kvaase sammesteds, res. kap. Haakon Gulleik Seim på Komperud og jeg, som var hjelpeprest, på Snarum, møttes da og drøftet hva vi skulle gjøre for å redde kirkeklokkene. Vi ble enige om å skrive i menighetsbladet om kirkeklokkene og deres betydning. I septemhernummeret av menighetsbladet var to innlegg om klokkene bl.a. et stykke om Heggen klokkene

som begynner slik: "Det er meget sjelden å høre så vakre klokker som de i Heggen kirke. De har så dyp og malmfull en klang, som kan høres vidt ut over dalen. Kirkeklokkene har i århundrer kalt sjelene til samfunn med Gud i Hans hus. Klokkingen fra kirketårnet er på det dypeste innforlivet i folkets religiøse liv". — Undertegnede hadde et dikt i samme blad. Det lyder slik (med små endringer):

Det ringjer til helg (Se vedlagte dikt).

Jeg kan opplyse at kirkeklokkene fikk være i fred.

Den ene av kirkeklokkene i Snarum. Denne er en gave fra utvandrede snaringer i Amerika, og ble innviet 1. pinsedag 1928.

Sverre Hov var hjelpeprest i Modum fra 1938 til 1950.

DET RINGJER TIL HELG

Ein høgtidkveld
stend ein liten gut
under tindrande stjernetjeld
og lyder etter klokkeklangen.
Då tonar det brått
frå tårn.

Toneflaumen stig
og blandast med songen
frå foss og elv
frå skog og fjell.

Det leikar yver vang
det svarar frå berg.

Toneflodi stig
yver ås og lid,
leitar seg veg
mot fjell og rind —
når den høgste tind.
Stig som ei skjelving
i himlen inn.

— — —
Malmar tunge
dyn i djupet.

Sverre og Liv Hov

Guten dreg ut
i verdi stor,
og guten vert mann.
Han eldest i tungt slit
i framand-land.
Ein høgtidkveld
stend han lutande og grå
på dørhella
og skodar
yver aude vidder.
Augo søkjer mot
stjernerjupet
heim.

Då kling ei tone
so kjend
yver store hav.
Tempel reiset
under stjernetak.
Usynlege sterke hender
rører tunge klokkur
i høge tårn.
Då tonar ein heilag song
gjennom himmelkvelv—
som harpegråt det leikar—
som sus i siv det skjelv
gjennom hugen.
Det omar
i tunge malmar,
det tonar
som tusund
salmar.

D'er klokka heime
som ringjer til helg.

Sverre Hov

Kjære menigheter i Modum!

Jeg skriver disse linjene med ferske inntrykk etter en lynvisitt på Åmot sist i november. Dette besøket har fylt oss med glede og forventning. Vi gleder oss til å bo og arbeide blant dere.

Leserne har vel interesse av noen personlige opplysninger. Jeg er født i 1945 og vokste opp i Asker. Prestutdannelsen har jeg fra Teologisk fakultet ved universitetet. Etter et år som feltprest ble jeg kallskapellan i Alvdal prestegjeld i 1973. Her har vi bodd i Folldal og jeg har gjort mesteparten av prestatjenesten i dette soknet.

Familien består ellers av Brit og guttene Anders Lars og Hallvard.

Vi ønsker dere en god julehelg og ser fram til å møte dere i februar.

Jon Mamen

Jon og Brit Mamen, med minstegutten Hallvard på fanget.

Vi kan opplyse om at Mamen skal bo i distriktslege boligen på Åmot. Men der er kontorene allerede leid ut, så nå er problemet: Hvor skal presten på Åmot ha kontoret sitt?

Jon Mamen skal innsettes i Nykirke 17 februar, og vi tror og håper at folk i Søndre Modum vil ta godt i mot sin nye prest.

Adventsgudstjeneste i Snarum kirke.

Det er nå blitt tradisjon at i begynnelsen av adventstiden er det familiegudstjeneste i Snarum kirke. Småttene er med og synger, og her tenner Truls Sandum det første adventslyset, mens Ingebjørg Hovde leder sangen.

Hver tirsdag er mellom 15 og 20 unger med på Småttene på Snarum. Småttene begynner igjen 22. januar.

Min forening...

Fra v.: Ruth Knive, Karoline Brenna, Christian Hansteen og Mathea Oplenskedal.

STALSBERG MISJONS-FORENING

ble stiftet i 1882 hos lærer J. Gustad. Han og maler Hauge ledet møtene. Foreningene hadde fra først av vært sammen med Åmot. Etterhvert ble møtene holdt hos medlemmene. Første kvinnelige formann var fru Thea Fosnæs. Så kom fru Halla Aagaard. Da Aagaards flyttet fra Modum, overtok fru Martha Fosnæs ledelsen. Etter henne kom fru Ruth Knive. Pastor Kvaase deltok i møtene den tid han virket i Modum. De mange medlemmer var trofast med. Pastor Hansteen deltok jevnlig.

10. januar 1949 hadde foreningen møte hos fru Ruth Knive, og da ble fru Hansteen emstemmig valgt til formann og stod inntil sin død. Etterhvert er det blitt få medlemmer. Nu er vi bare fire (se bildet) men holder det gående selvom vi ikke har så mange møter om året. Det

er som fru Oplenskedal skrev engang: Ansvaret for foreningen hviler sterkere på hver enkelt, så det tilfulle kan sies at vi har vår styrke i vår svakhet. – Det er meget som kunne fortelles av interesse fra denne foreningen. Dessverre er det ikke plass til det.

Oppslutningen til ungdomsklubben på Vaaraan har vært bra. Ingve Kindervaag sitter fremst i midten på tennisbordet.

UNGDOMSKLUBBEN PÅ GEITHUS

har vokst seg stor og sterk. Det er gjennomsnittlig 30 ungdommer i forskjellige aldre som møtes på Vaaraan annenhver onsdag til forskjellige aktiviteter.

Hver gang har vi andakt. Og vi synger. Ofte synger vi "Ungdommens Frelser". Og det er vårt håp at de unge skal få øye på denne Frelseren. Så er det åpent hus utover kvelden med konkurranser og spill av forskjellige slag (bordtennis, kurong, fotballspill osv.) Og så er det salg av brus og pølser m.m. Salget er det en gruppe av de unge som tar seg av.

Siden det er stor tilslutning hver gang, vitner det om at behovet er stort for et slikt tiltak på Geithus. Ledere har vært Ingve Kindervaag, Kirsti Nærland, Torbjørn Ruud og kateket Helge Gutuen. Ingve flytter nå til Stavanger, og vi benytter anledningen her til å takke ham for hjelpen.

Christian Teilman

er kanskje Modum mest berømte prest. Han bodde på Komperud i 17 år, der han anla Norges første planteskole med hele 10 000 frukttrær. Teilman er pioneren når det gjelder frukt- dyrking her i landet. Det var altså ikke bare potetdyrking (potet-)prestene innførte til Norge, men også frukt- dyrking. Denne artikkelen om Teilman er hentet fra Norsk biografisk leksikon.

TEILMAN, Christen (Cshristian), 1743–1821, prest, havebruks- og planteskolemann, sønn av sogneprest Hans T. og Anna Petersen Brøsting f. i Hole 14/6 1743, d. på Heggen prestegård i Modum 27/10 1821.

Teilman bodde til 1755 hjemme hos sin far, som i 1752 blev forflyttet fra Hole sognekall til Bragernes. Teilman forteller selv at faren hadde sørget slik for hans undervisning, at han alt i 12-års alderen hadde artiums-kunnskaper, derefter forbedre han sig videre i to år hos presten Niels Bjerregaard i Lardal som stadig hadde "et Seminarium af unge Studerende". Teilman blev student med laud 1757, men da han manglet midler til ophold i Kjøbenhavn, fortsatte han i tre år å studere hos Bjerregaard, hvor han fikk "gode Gruntle i Philologien". Så reiste han til Kjøbenhavn, der han tok anneneksamen 1762 og teologisk embedseksamen 1763.

Under Kjøbenhavner-opholdet fikk Teilmans interesser en ny retning. Filologien mistet sin "ynde", og de abstrakte videnskaper forekom ham tomme, men "alt som var praktisk, gjorde mig opmærksom". Han blev i denne tiden kjent med Det kgl.

Dette bildet av Teilman henger i Heggen kirke. Teilman bodde på Heggen 1791 til 1821.

Danske Landhuusholdnings-selskab og dets virksomhet gav ham lyst til "at udrette noget til Forbedring af Norges Land-Oeconomie". En kan ikke se at han tidligere hadde interessert sig for nogen gren av landbruk, men nu kom interessen med full styrke gjennom Landhuusholdningsselskabet, kanskje også gjennom universitetet, hvor professor C. G. Oeder nettop i de årene arbeidet med den nye botaniske haven, og til- like holdt forelesninger og ekskursjoner i botanikk. Teilman hadde dessuten fått praktiske impulser fra andre hold, bl.a. hadde han festet

sig ved den raske opelsking av frukttrær i Danmark, Han bestemte sig til å begynne en planteskole i hjemlandet ved første anledning.

Til Komperud 1771

Efter embedseksamen reiste T. hjem til Norge, der han virket som huslærer. 1771 blev han utnevnt til reside- rende kapellan i Modum, og her bodde han de følgende 17 år på kapellangården Komperud. Der var det en liten haveflekk, og T. tok straks til med å utvide og forbedre den til nytte- og prydhave for familiens bruk, og tillike med sikte på plante- skoledrift. Det blev et kre- vende arbeide. Den tunge leirjorden måtte dypgraves og tilføres sand, matjord og gjødsel i store mengder.

Etter 4–5 år bar stykket "taalelige Urter". Men plan- tinger av frukttrær blev en skuffelse, og Teilman mente at han hadde brukt gale frem- gangsmåter. Derfor skrev han efter fagbøker, danske, svenske, engelske, hollandske, franske og tyske. Etter 8 år gikk det meget bedre, da hadde Teilman tatt i bruk et areal på 22 x 44 alen. Snart efter blev det utvidet, og i 1781 kunde Teilman medde- le Landhuusholdningsselska- bet at han hadde en lyst-, frukt- og urtehave samt plan- teskole med samlet areal 985 favner i kvadrat. Fem år senere oppgav han at det var 10 000 frukttrær i plante- skolen. I 1787 fikk Teilman selskapets annen gullmedalje og offentlig ros for sin inn- sats med planteskolesaken. 1805 blev Teilman korres-

ponderende medlem av selskapet.

Fra 1784 søkte Teilman å bli eier av jordstykket ved makeskifte, men her møtte han motstand både fra befolkning og øvrighet. Det førte til en process, med uendelige prokurator-innlegg og med påstander som den at en prest ikke måtte plante trær, men skulde passe sin bok og sin prekestol. Først ved høiesterettsdom 1802 fikk Teilman rett – og ro.

Til Heggen i 1791

På Komperud blev det efterhvert vanskelig med utkommet. Teilmans hustru hadde fire barn fra første ekteskap og fikk syv i annet, frem til 1787. Planteskolearbeidet krevet også stadige utlegg. Teilman søkte derfor et bedre kall, og blev våren 1788 sogneprest i Borge i Smålenene. Men i 1791 blev han sogneprest i Modum, i henhold til ekspektansebrev fra 1781.

Da Teilman forlot kapellangården, hadde han overlatt prydhaven til sin efterfølger, mens en gartner skulde ta sig av planteskolen. Ved tilbakekomsten møtte han "et ynkelig Syn" – alt var forsømt. Likevel tok han straks til med oprydning for å berge hvad berges kunde. Men frukttrærne flyttet han nu til prestegårdshaven, – den var 62 x 48 alen, med velskikket jord, og han begynte straks å utvide den. Her kunne han fem år efter vise "den Norske Frugttræplantning i sin rette Skikkelse". I den nye planteskolen var det de tre første årene plantet ut 1000 stam-

mer årlig og sådd 16000 morellstener og 200 eplekjerner. Teilman solgte frukttrær helt ned til Kristiansand. I en annonse 1801 byr han ut tilsalgs 1000 trær, kirsebær-, eple- og nøttetrær. Ved aukasjon på Heggen prestegård, 27/12 1822, efter Teilmans død, kjøpte landfysikus J. A. Munster, som drev planteskole på Høvik i Lier, alene 3000 3–8 år gamle frukttrær, andre kjøpere var prokurator Gabriel Fougner på Sten i Hole og Teilmans svigersønn, sogneprest i Lærdal (senere stiftsprost i Bergen) U. F. Bøyesen.

Utgir flere bøker

I sin kapellantid hadde Teilmann skrevet en "Beskrivelse over Modums Præstegjeld", hvorav Hans Strøm besørget trykt et utdrag i "Samleren" III (1790). Kort efter at Teilman var blitt sogneprest, begynte han å arbeide med et svært verk om planteskoler. "Anviisning til Norske Frugttræskoler at anlægge og vedlikeholde, . . .", som blev utgitt på hans egen bekostning 1797. Innledningen, 182 sider, gir foruten endel biografiske oplysninger historien om hvordan Teilmans planteskole blev til, og en ordrik beretning om Teilmans rettsak så langt som til 1896. Resten av boken, 538 sider, gir rettledning om planteskole drift, med et tillegg om skogstrær og busker. Teilman skrev saklig, oversiktlig og lettlest, ja med et glimt i øiet, citerte stundom Holberg – og også andre forfattere, ofte med kritiske merknader, som vidner om solid kunnskap.

Teilman hadde vansker med salget av boken. Han sendte store forsyninger til bokhandlerne, men det hendte at han ikke engang fikk svar. Presteskapet blev senere budt boken for halv pris. Den blev i alle fall spredt ganske vidt, og den gjorde stor nytte. Fra 1797, da den kom ut, og til Teilmans død 1821, blev det satt igang minst 20 større og mindre planteskoler i Norge. Den kjente fruktdyrkeren K. Knudsen på Tokheim i Odda brukte boken i 1850-årene, den var da fremdeles landets fyldigste fagbok på området.

Ivrer for planteskoler

Teilman ivret også på annen måte for planteskoler og for frukt dyrking. Han skrev til Kongen om at staten burde gå inn for anlegg av planteskoler. Han skrev også i avisene om saken, tilbød sogar gratis opplæring for dem som ønsket det. 1811 skrev han en stor artikkel "Om Frugttræers Plantning", og forætte året efter 125 eksemplarer til Det kgl. Selskab for Norges Vel. Til dette selskapet sendte han 1814 prøver på hjemmeavlet og tilberedt tobakk.

Omkring 1800 hadde Teilman det vanskelig økonomisk fordi tiende og andre inntekster uteblev, biskop

Schmidt skriver 1801 om "den vrangvillige Modum Almue". Men saken blev senere ordnet og lønnsforholdene sikret.

1807 tok Teilman sin sønn Andreas som personellkapellan. 1813 søkte han avskjed. I søknaden uttaler han det

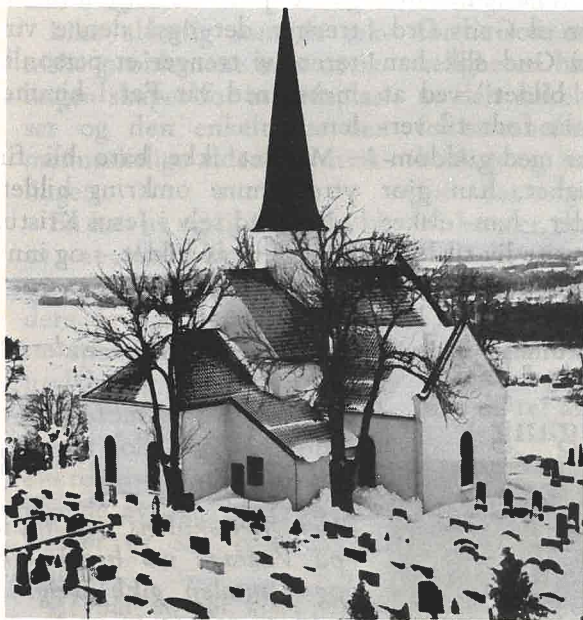
Vemod

Livet er vakkert, verden er skjønn,
men det er dog noe som gjemmes i lønd
sorg, savn smerte og vemod.

Vi fødes til verden naken og bar,
men det er dog noe de fleste har
Utsikt til liv der hvor freden bor
blandt venner, søsken, far og mor

Men det finns også en verden hvor ufreden bor
hvor søsken skjilles fra far og mor.
Så la det da være en inderlig bønn
at de for skjendsel og savn får en rikelig lønn

Årene kommer og årene går
snart står du i ungdommens fagreste vår,
men det er ikke alle som det blir forundt.
Deres strengers sinn, blir spillt med sordin.

Årene ruller så videre frem
snart har du familie, barn og hjem.
Bring videre det gode du fikk i arv,
til senere slekter en verdifull tarv

Snart er du ved livets modnere år
for mange det blir både kamper og sår.
Men kampene stilner du kjenner en fred
etter alt hvad du stred.

Da fristes du kanskje til å si det slik
som dikteren gjorde han trakk fra en flik
"Herre min Gud, godt er ditt hjem
la det dog ennu stenges, og jeg få lov til å lenges

Men tiden ruller du stanser den ei,
det er endel av livsvandringens vei.
Snart kommer høsten og vinter derpå,
da skal du høste hvad her du fikk så.

Har frøet fallt i den gode jord
vi fikk jo en ledesnor gjemt i hans ord.
Eller har det blandt tistler og torner fallt ned,
så gi oss av nåde din evige fred.

Slekter blir borte, vi kjente fra før,
livsaftenen er kommet de slukner og dør.
Det må slik være for alle og enhver,
men vemodig for alle som stod dem så nær.

Vi kjente så mange vi hadde så kjær
Gud signe dem alle og tvett deres klær

Dog, tross dette dystre vi eier ett håp
Vi fikk i vår dåp.
Ett liv i en verden hvor alt er gjort nytt.
Vær ikke forknytt, men til hans ord
vær villig å lytt.

Olav Halvorsen.

håp at han fremdeles vil kunne gavne norsk frukttre-plantering. Han fikk 300 riksdaler i pensjon og beholdt bruksrett til søndre halvpart av prestegården.

Det finnes få opplysninger om Teilman som prest. Ved bispevisitas 1808 kalles han

en innsiktsfull og duelig mann, som katekiserer "mer end vanlig godt". Han skildres som en godslig og vennlig mann, med et lunt humør, — noget som også sees av hans etterlatte brev. — I bygden kaltes han den høilærte Teilman, og mange påstod at

han hadde studert i Wittenberg.

På gravstenen over Teilman på Heggen kirkegård står: "Han plantet og for Evigheten — Og høster nu i Edens Land."

Torfinn Skard

Sofie Rødberg

er død. Hennes siste år var preget av mye sykdom og lidelse. Men det kom likevel veldig overraskende på oss da hennes liv tok slutt så brått.

Sofie Rødberg var utdannet diakonisse fra diakonissesykehuset i Oslo. Som menighetssøster langt der oppe mot nord, treffe hun sin mann, og de var prestefolk i Lyngen i omkring 20 år. Hit til bygda kom dei 1964.

I de 15 år Sofie Rødberg bodde her i Modum, fikk hun mange venner. For fru Rødberg var en finfarende og varm kvinne, og vi ble alltid godt mottatt i deres hjem. Hun var ekte og hjertelig, hun forestilte seg aldri, hun var akkurat som vi så henne. Ja, kan det idet hele tatt sies om non mennesker, at de var rene av hjertet, så måtte dette være om fru Rødberg.

For hun tok alt i beste mening, og sa aldri noe vondt om noen. Vi er mange her i bygda som lenge vil minnes fru Rødberg med stor takknemlighet og vi føler med han som nå er blitt igjen alene.

Julehilsen fra biskopen

UT AV BILDET.

En liten gutt sto og betraktet bildet av faren, som var langt hjemme fra. Så kom dette lille hjertesukket: "Jeg skulle ønske far ville stige ut av bildet!"

Vår Gud i himlen synes fjern og uvirkelig for oss mennesker. Vi studerer og betrakter naturen, universet og menneskelivet, og kan på den måten også gjøre oss opp våre tanker om Gud og religionen, men det blir bare et ufullkomment "bilde", bare tanker, prinsipper, lover, ideer.

Hvor helt annerledes det blir når vi går til Guds Ord. Der møter vi Gud slik han stiger "ut av bildet" ved at Guds Sønn blir født til verden. Han taler med guddommelig myndighet, han gjør tegn og under, han elsker oss så han gir sitt liv til løsepeng for oss, og han oppstår igjen av graven og sier at han lever og vil komme igjen. I

sannhet personlig. "Ordet er blitt kjød og har tatt bolig iblant oss, og vi så han herligghet!"

Dette er julens budskap. Faderen er steget ut av "Bildet". Den usynlige og uforståelige er med ett blitt synlig og forståelig. Vi forstår hvem han er: Han er kjærlighet. Men enda mer: Vi skal selv få bli gjenstand for hans kjærlighet. Vi skal få glede oss over at han tilgir oss vår synd, han leder oss, han ber for oss han er med oss alle dager. Jesus er Immanuel – Gud med oss.

Så samles vi igjen om det gamle julens evangelium. Vi trenger det også denne vinteren, vi trenger et personlig møte med vår Far i himmelen.

Må det ikke bare bli fin ytre ramme omkring bildet.

Må Gud selv i Jesus Kristus få stige ut av bildet – og inn i hvert hjem og hjerte.

Håkon E. Andersen

Menighetsskolen godt igang

Menighetsskolens to møter på Vaaraan var bra besøkt, og samtalen gikk ivrig. Vi minner om de to neste samlingene på Vaaraan.

11/1 spør David Kvebæk: Kan vi lære å være bedre mennesker innen familien, og 18/1 holder Per Frick Høydal foredrag om sjelesorg blant deprimerte. Så møt opp til disse både interessante og nyttige emner.

Nyttårshilsen fra Modums nye ordfører

Når vi nærmer oss utgangen av dette året, går vi inn ikke bare i et nytt år men vi går inn i 80 årene.

Det vil uten tvil bli et krevende 10 år med mange omstillinger og problemer. Den tekniske utvikling med stadig større bruk av datateknikk vil stille oss ovenfor mange omstillingsoppgaver. Vi vil også merke at forholdet mellom u-land og iland vil gå i retning av stadig utjevning med de følger det vil ha. Men jeg er ikke redd for at vi ikke skal klare å løse de tekniske og økonomiske problemer vi står ovenfor.

Like alvorlig som de tekniske problemene som utviklingen skaper for arbeidsplasser og den enkelte er den menneskelige siden av utviklingen.

En kan av og til få inntrykk av at forholdene mellom menneskene blir stadig hardere og kaldere. En kan spørre om det behøver å utvikle seg slik når en fjerner fattigdom og nød. Er det slik at når folk flest har oppnådd en relativt høy levestandard blir de av den oppfatning at enhver er sin egen lykkes smed.

At når de har klart seg så far også andre klare seg, selv om de som trenger hjelp ikke har hatt muligheter for å påvirke den vanskelige situasjon de har kommet opp i.

Det kan se ut for at det var større nestekjærlighet og omsorg for sin neste når folk hadde lite eller nesten ingenting og klare seg med selv.

Selv om vi har fått nød-

vendige økonomiske ordinger for de som er kommet i vanskeligheter har vi mistet noe av den enkeltes ansvar ovenfor sine nærmeste i hjem, naboskap og jobb. – Ja, ovenfor det store fellesskapet. Vi betaler skatt for å løse en

rekke fellesgode som det er mest hensiktsmessig og løse i fellesskap det dreier seg om slike ting som trygder, skoler, sykehus veier og en rekke andre viktige samfunnsgoder.

For de av oss som er så heldige å være friske og arbeidsføre tenker vi ikke alltid på at også vi kan komme i den situasjon at vi også er avhengig av hjelp fra samfunnet.

Det vil være en viktig oppgave for oss alle i årene som kommer å få forståelse for at vi må motvirke en utvikling som går i retning av større medmenneskelig nød i vårt samfunn. Et kladere og mindre medmenneskelig samfunn vil være et tap for oss alle.

GODT NYTTÅR.

Egil Ranheim

Før vi går inn i det nye året, la oss tilgi hverandre. Livet er for kort til å gå rundt å være uvenner. Be om tilgivelse med dette fine diktet av Nils Bolander.

FÖRLÅT.

*Vi gingo båda i fellan
och tappade sans och takt.
Nu står der ett ord oss emellan,
ett ord som aldrig ble sagt.
Det vackraste ord vi äga,
det skiljer oss ennu åt.
Hvem av oss tvo skal segja
först et blygt förlåt?*

*Vi stemna mot samma strender
och sitja i samma båt.
Her har du mina hender,
reskamerat, förlåt!*

Den julen glemmer jeg aldri

Menighetsbladet utlyste en stilkonkurranse for femteklassingene på Enger skolen på Åmot. De skulle skrive om en jul de mintes godt. Anne-Kari Nordal vant konkurransen. Vi synes at hennes stil er veldig fin. – Menighetsbladet gratulerer og takker for stilen.

Det var lille-julaften og vi var i byen og kjøpte julegaver. Mamma var også inne i en kjøttbutikk og kjøpte ribbe og julepølse, for det synes vi er veldig godt på julaften. Da vi hadde gått lenge rundt i byen, begynte vi å bli slitne i beina, så vi måtte gå inn på en kafeteria og hvile oss litt. Etter en stund kom serveringsdamen som skulle servere oss, men hun var så uheldig at hun kom til å snuble i et stolebein. Pappa trodde at hun hadde stridd så fælt på lille-julaften at det var derfor hun falt. Da vi hadde sittet på kafeterian en stund, måtte vi gå, for vi var ikke ferdige med å kjøpe julegaver enna. Bestemor og mamma hadde glømt å kjøpe til Bjarne og meg, men vi var ikke sure for det. Mens de var inne og handlet, måtte vi andre stå utenfor og vente. Da de kom ut, måtte jeg kjenne på gaven

Anne-Kari Nordal er fra Vestre Spone, og er glad i å skrive stil.

mamma hadde kjøpt til meg, jeg ønsket meg kassettspiller og det tror jeg at jeg får også. Da vi var ferdige med og handle måtte vi hjem og bake julebakst. Vi bakte vørtekaker, pepperkaker, horn og mye mye mer.

Det er idyllisk i skogen nå ved juletider. Her er vi nede ved Stryken bru på Snarum.

Da kvelden kom, begynte vi å pynte juletreet som bestefar hadde hogd dagen før. Bjarne satte navn på gavene vi hadde kjøpt, og jeg pyntet treet. Da vi var ferdige med det, danset vi litt rundt juletreet for vi måtte jo øve oss litt til selveste julaften. Etter en stund begynte vi å bli trøtte så vi bare snakket litt om hvordan vi skulle ha det dagen etter. Så la vi oss. Da jeg sovnet, drømte jeg om at jeg fikk en hest og at jeg tok en slede og kjørte rundt og gav bort julegaver over hele bygda. Da jeg våknet spurte jeg Bjarne hva han hadde drømt. Jo han drømte at han pyntet alle de fine hvite buskene ute i skogen og at julenissen kom. Da vi var ferdige med å snakke kom bestemor og sa at vi måtte vaske gulvet på kjøkkenet og støvesuge i stuen. Da klokka var 3 begynte vi å dekke på bordet, for vi skulle jo ete kl. 5. Da klokka ble 5 begynte vi å spise. Da vi var ferdige med det banket det på døren det kom en svær og tjukk nisse inn. Han satte den store sekken med alle gavene oppi og begynte å dele ut. Imens han gjorde det lurte jeg på hvem det var. Han sa det da han var ferdig. Det var onkelen vår fra Amerika. Vi ble veldig glade for å se han igjen. Da vi skulle legge oss fortalte onkelen våres en lang historie om Jesusbarnet som lå i krybba.

Anne-Kari Nordal 5B
Enger skole.

Kan vi fotografere i kirka?

Ved kirkelige handlinger som dåp, konfirmasjon og vigsel ønsker mange å fotografere. Hvordan denne fotograferingen foregår skulle vi kunne fortelle mange gode historier om. Fotografen gjør seg ofte bemerket på en slik måte at en ikke vet om en skal dra på smilet eller ta til tårene.

La oss understreke en selvfølghet: Hovedsaken ved en kirkelig handling er det som skjer da, ikke bildet som skal tas. Hva hjelper "fabelaktige" bilder dersom det som foregikk opplevdes som

et virvar av fotografer sikting og blitzer som virket og ikke virket. La Høytiden få være høytid!

Skal det fotograferes, så passer det best ved inn- og utmarsj, eller under salmesangen. Det må ikke under noen omstendighet tas bilder under bønn.

Et godt råd: Spør presten som forretter. Sier han nei, vil han sikkert gjerne stille opp etter handlingen til et bilde sammen med foreldre, faddere og dåpsbarn f.eks.

Juletreffester

Vikersund og Brunnes søndagsskoler har julefest på Brunneslokalet lørdag 29/12 k. 16.

ALLE ER VELKOMNE!

ELDRES JULEFEST

Søndag 30. des. kl. 16.00 på Vikersund Barneskole. Mye bra underholdning. Trenger du skyss, ring Moen 78 71 54.

Drolsum

Søndagsskolens julefest på Solhov grendehus søndag 6. dag jul. kl. 16.00

Sang og opptredener av barna. Alle hjertlig velkommen.

Åmot

Søndagsskolen på Åmot har julefest på Åmot kapell 3. juledag kl. 16.00.

Kvinnejuletreffester på Åmot kapell søndag 13. jan. kl. 18.00.

Slekters gang

VÅRE VIGDE:

(Nykirke sokn)

Thor Erik Hansen og Hanne Marit Midtskogen, begge Åmot. Einar Johannes Blomholdt, Drammen og Norma Hafnor, Simostranda (Drammen). Bjørn Dagfinn Kristensen, Vikersund og Anne Brit Røste, Åmot. Gunnar Wold, Åmot og Anne Bente Syvertsen, Åmot (N. Eiker). Arild Ek Andreassen, Krogstadelva og Anne Lise Johansen, Åmot (Hokksund) Torgeir Otterlei, Fjørtoft og Inger Johanne Thaulow, Åmot (Hønefoss). Jan Ragnar Sandum, Åmot og Solveig Helen Johansen, Åmot. Hans Bernhard Østby, Sørumsand og Ingeborg Gunhild Sandaker, (Sørumsand) (vigd i Vestre Spone kpl).

Snarum:

Arnt Brecke Hovlund og Bjørg Unni Ellingsen, Runar Sognlien og Gro Person, Svend Erik Stephensen og Karin Skretteberg, Ole Reidar Wendelborg og Torill Strand.

Vigde i Heggen kirke:

Svein Vidar Lia, Kongsberg og Bente Skalstad, Vikersund. Tormod Olsen og Ingeborg Dahl, Vikersund. Svein Thorsby og Sissel Andersen, Vikersund. Gunnar Sverre Tomtum og Bodil Caspersen, Fredrikstad. Terje Askilrud, Jevnaker og Reidun Snæfrid Nyhammer, Vikersund. Yngve Leren, Vikersund og Jane Østensen, Geithus. Tor Dag Kongsrud, Vikersund og Mette Holmen, Geithus. Tor Ivar Martinsen og Aina Lund, Vikersund. Tor Ivar Paulsen, Vikersund og Mona Grønlund, Geithus. Svenn Gunnar Seterstøen, Gulsvik og Elisabeth Bråthen, Ole Gunnar Fidjestøl, Åmot og Ragnhild Weggersen, Vikersund

VÅRE DØDE:

Døde i Heggen sokn:

Heggen kirkegård: Borghild Evensen, Vikersund. Jenny Tandberg, Åmot. Henning Kerrn-Jespersen, Vikersund. Jens Andersen, Vikersund. Inga Drolsum, Gustav G. Hovde, Vikersund. Andreas Diesen, Granstad. Rikard Edgren, Nittedal. Olaf Thomasrud, Geithus. Edvin Antonsen, Geithus. Arthur Jahnsen, Nøtterøy. Inga Svendby, Drolsum. Berthea Bråthen Monsen, Geithus. Gudrun Sveaas, Vikersund. Lilly Antonie Hagenlund, Geithus.

Petra Stillingen, Vikersund. Hjalmar Andersen, Geithus. Marie Eriksen, Vikersund. Reidar Bjerkebo, Geithus. Karsten Bakken, Vikersund. Finn Vang, Geithus, Johannes Martinsen, Geithus. Einar Rishovd, Hønefoss. Tora Lie, Geithus, Borger Skinstad, Vikersund. Alfred Bakken, Formo. Solveig Margot Lillås, Vikersund. Sofie Rødberg, Vikersund.

Ruud kirkegård: Hans Olsen Austad, Drolsum. Erik Korsbøen, Drolsum. Oskar Win-aasen, Flattum.

Andre steder: Hanna Bergflødt, Vikersund (Drammen). Ella Berg, Vikersund (Drammen). Åse Flattum (Drammen). Jørgen Rollum, Geithus (Drammen). Nina Meuche, Vikersund (Drammen). Randi Marie Berg, Vikersund (Hønefoss). Harry Hansen, Drolsum (Hønefoss). Thorolf Eriksen, Geithus (Drammen).

(Nykirke sokn)

Daniel Fosbæk, Åmot. Anders H. Svarverud, Simostranda. Arve Bretvik, Åmot. Kristian Pettersen, Åmot. Karl Harry Solberg, Modum. Willy Hølen, Åmot. Kristian Karlsen, Haug. Magne Tandberg, Simostranda. Karl Moen. Åmot. Daniel Hølen, Åmot. Knut T. Kolsrud, Åmot.

Inga Mathilde Bøhn, Simostranda. Ruth Grefstad, Simostranda. Nora Skretteberg, (Åmot). Karen Røren, Åmot. Anna Karoline Tandberg, Åmot. Berit Løvås, N. Eiker (Åmot). Ruth Olaug Troye, Åmot. Ragnhild Endeberg, Åmot.

Vestre Spone:

Egil Magnus Hansen, Bøhn krets. Odd Arne Olafsen, Stubberud. Johan Graven Johansen, V. Spone. Dagmar Sem, Jelstad.

Snarum.

Gustav Aasen, Snarum. Elling Asbjørnhus, Snarum. Martin Nohre, Snarum. Anna Sundhaugen, Snarum. Erik Skretteberg, Sysle.

Følgende annonsører støtter utgivelsen av Modum Menighetsblad:

	ERLING HOVDE RØRLEGGERFORRETNING
Modum Bads Nervesanatorium 3370 VIKERSUND	UR JELUM GAVER OPTIKK 3340 ÅMOT
HAUK SPORT A.S DRAMMEN	INSTITUTT FOR SJELESORG (Dr. Einar Lundbys Stiftelse) 3370 VIKERSUND
	BUSKERUDBANKEN A/S VIKERSUND · ÅMOT
SOLSTAD PENSJONAT TLF. 78 72 13 · 3370 VIKERSUND	CASPERSENS TRYKKERI AS
MODUM KOMMUNE	VIKERSUND FOTO 3370 VIKERSUND
GRAND AUTO A.S TEXACO - FORD 3360 GEITHUS	ELLE MER MAT FOR PENGENE
Fongaard BAKERI og KONDITORI	MODUM SPAREBANK VIKERSUND · GEITHUS · ÅMOT
GRAVMONUMENTER INSKRIPSJONER ORDNES Olaf Halvorsen tlf. 78 74 27	VANGEN'S BOKHANDEL Åmot Bok- og Papirhandel
FARVE OG MILJØ 3370 VIKERSUND	A. L. THERKELSEN
INGER PARFYME	MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND · TLF. 78 74 65
VIKERSUND BAD	HARPESTRYKEN KURSTED 3371 VIKERSUND
IVAR ÅSHEIM	VIKERSUND BILSERVICE 3370 VIKERSUND
SØNSTEBY A/S THON & BERG EFTF.	FOSNÆS SAG & HØVLERI 3360 GEITHUS
ÅMOT FARVEHANDEL TLF. 78 41 05 · 3340 ÅMOT	GUDMUNDSSENS EFTF. SYSLE · TLF. 78 38 04

Søndag er kirkedag

Til kirke julaften eller første juledag?

Ingen gudstjeneste er vel blitt så populær som familiegudstjenesten julaften. Etter en hektisk innspurt for å bli ferdig til jul, haster en avsted for å komme tidsnok i kirken, som er fylt til siste plass av "barn" i alle aldre. For hvem blir vel ikke som barn den kvelden? Og gudstjenesten er en opplevelse med den feststemte menighet og småbarn som fryder seg og gir uttrykk for det. Spenninger og forventningen ligger i luften for hva som skal skje etter gudstjenesten også. — Så kommer første juledags morgen med sin egen høytidstemte stillhet, avbrutt av kirkeklokkene som kaller til høytidsgudstjeneste. I kirken blir man møtt med festpreludiet, ofte ekstra innslag fra andre instrument eller korsang. Og når menigheten stemmer i første salmen f.eks. "Fra fjord og fjære, fra fjell og dypen dal, et ære være i dag gjenlyde skal", da er det vanskelig å sette ord på hva en føler. Hele gudstjenesten blir en annen opplevelse enn julaften. Derfor utfyller de hverandre på en veldig fin måte. Hvorfor er så ikke denne gudstjenesten så godt besøkt som før. Er første juledag blitt enn "dagen derpå" for mange? La det ikke bli det i år. Du går glipp av noe! Vel møtt i kirken julaften og første juledag!

*God jul og
godt nyttår!*

23. des.— 4. s. i advent.
Eikvang kl. 10. Nordset og
Haugland. Ofring til Yngres.

24. des. Julaften

Lukas 2, 1–20.
Gulsrud kpl kl. 15. Aasen
Ruud kpl kl. 15. Tveit
Åmot kpl kl. 16. Nordset til
søndagsskolene.
Heggen kirke kl. 16.15. Aasen
Snarum kirke kl. 16.15. Tveit.
Ofring til kirkens nødhjelp.
Olavskirken kl. 15.45. Kvebæk.
V. Spone kl. 16.15. Gutuen.

25. des. — 1. juledag.

Johs. 1, 1–14.
Heggen kirke kl. 11. Aasen.
Kirkebuss.
Nykirke kl. 11. Nordset Ny-
kirke kantori Kirkebil.
Snarum kirke kl. 11. Tveit.
Syslekoret. Ofring til det
norske misjonsselskap.
Olavskirken kl. 11. Høydal.

26. des. — 2. juledag

Matteus 10, 32–39
V. spone kpl kl. 11. Nordset
Gulsrud kpl kl. 11. Tveit
Ruud kpl kl. 11. Aasen

Søndag 30. desember — søndag etter jul:

Åmot kapell kl. 11. Aasen
Vaaraan kl. 11. Tveit

1. januar 1980 — nyttårsdag:

Heggen krk kl. 11. Per Frick
høydal. Kirkebuss.
Nykirke krk kl. 11. Nordset.
Kirkebil.
Snarum krk k. 11. Tveit

6. jan. — Kristi Åpenbar.dag:

Vestre Spone kpl. kl. 11.
Aasen.
Ruud kpl kl. 11. Nordset
Olavskirken kl. 11. Høydal

13. jan.— 1. s. e. Kr. åpnb. d.:
Heggen krk kl. 11. Tveit.
Kirkebuss.

Nykirke krk kl. 11. Aasen.
Kirkebil.
Snarum krk kl. 11. Nordset
Olavskirken kl. 11. Steinholt

20. jan. — 2. s. e. Kr. åpn. d.:

Åmot kpl kl. 11 — Tveit
Vaaraan kl. 11. — Aasen
Olavskirken kl. 11. — Høydal

27. jan. — Vingårdssøndag:

Heggen krk. kl. 11. Aasen.
Kirkebuss.
Nykirke krk. kl. 11. Nordset.
Kirkebil.
Snarum krk kl. 11. Tveit
Olavskirken kl. 11. Familie-
gudstjeneste v/Steinholt og
Liv Ekeland

3. febr. — Såmannssøndag:

Vestre Spone kpl kl. 11.
Nordset
Ruud kapell kl. 11. Tveit
Olavskirken kl. 11. Steinholt

10. febr.—Kr. forklarelsesdag:

Heggen krk kl. 11. Nordset.
Kirkebuss.
Nykirke krk: ingen gudstjen.
Snarum krk kl. 11. Aasen
Olavskirken kl. 11. Jan-Egil
Heier.

17. febr. — søndag før faste:

Nykirke krk kl. 11. Res. kap.
Jon Mamen innsettes i em-
betet v/prost Helmersmo.
Kirkebil.

24. febr. — 1. søndag i faste:

Heggen krk kl. 11. Mamen og
Aasen. Kirkebuss.
Olavskirken kl. 11. Familie-
gudstjeneste v/Jens Petter
Jørgensen og Høydal.